

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.310/2017/6.

A tanács tagjai:.. Tóth Kincső a tanács elnöke
 . Márton Gizella előadó bíró
 . Rothermel Erika bíró

A felperes: Felperes neve
(**cím**)

A felperes képviselője:.. Mauritz András Ügyvédi Iroda
(dr. Mauritz András ügyvéd,
cím)

Az alperes: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal
(1117 Budapest, Budafoki út 60.)

Az alperes képviselője:.. ... jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti határozat bírósági
felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:ővárosi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság
20.K.33.348/2016/9. számú végzéssel
kijavított 20.K.33.348/2016/4. számú
ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.K.33.348/2016/4. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat szempontjából lényeges tényállás

- [1] A vietnami állampolgárságú felperes a tartózkodási engedélye visszavonását követően 2015. december 18-án magyar állampolgárságú házastársára hivatkozva tartózkodási kártya kiadása iránti kérelmet terjesztett elő a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal Dél-alföldi Regionális Igazgatóságán. A felperes 2015. november 20-án házasságot kötött **K.D.H.**-val.
- [2] Az elsőfokú idegenrendészeti hatóság 2016. január 21-én helyszíni ellenőrzést folytatott a felperes korábbi bejelentett tartózkodási helyén, a ... tér 5. szám alatt. Az ellenőrzés során azt állapították meg, hogy a felperes egy vietnami állampolgárral és annak magyar állampolgár gyermekével és a gyermek apjával él együtt egy lakásban. Az ingatlantulajdonos, az ott élő gyermek apja úgy nyilatkozott, hogy a két vietnami állampolgár 4-5 éve itt él, mindannyian közösen fizetik a rezsiköltségeket. A vietnami állampolgárok hamarosan éttermet kívánnak nyitni, ahol együtt dolgoznának a felperes házastársával is. Az idegenrendészeti hatóság ugyanazon a napon helyszíni ellenőrzést folytatott a felperes bejelentett szálláshelyén, a ... utca 47. szám alatt is. A hatóság azt állapította meg, hogy a felperes az ingatlanban nem él a házastársával életközösségben. A hatóság a felperest és a házastársát 2016. február 19-én meghallgatta, annak során a felek alapvetően egyező nyilatkozatot tettek, de nyilvánvalóvá vált, hogy nem beszélnek közös nyelvet. A helyszíni ellenőrzéseken tapasztaltak alapján a hatóság nem fogadta el azt az állítást, hogy a felperes csak a feleségével való összeveszés miatt ideiglenesen költözött el az állandóként bejelentett lakóhelyéről. Mindezek alapján az idegenrendészeti hatóság a tartózkodási kártya kiadása iránti kérelmet a 2016. március 8-án kelt 106-1-109007/11/2015-Tk. számú határozattal elutasította a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény (a továbbiakban: Szmtv.) 2.§ (2) bekezdés b/bb) pontja, a 14.§ (2) bekezdésében foglaltak alapján, mert a felperes a családi kapcsolatot a tartózkodási jog megszerzése érdekében létesítette, ezért az Szmtv. 15.§ (1), (3) és (4) bekezdései alapján rendelkezett a tartózkodási jog megszűnéséről és az ország elhagyási kötelezettségről.
- [3] A felperes a fellebbezése folytán eljáró alperes 2016. május 3-án ismételten helyszíni ellenőrzést mindkét ingatlanban. A lefolytatott bizonyítás eredményeként úgy ítélte meg, hogy a felperes és a házastársa között családi életközösség nem áll fenn, a felperes magyarországi tartózkodása legalizálását szolgálta a házasságkötés, ténylegesen nem a feleségével, hanem egy vietnami állampolgárral él életközösségben. Mindezekre figyelemmel az alperes az Európai Unió Tanácsa 97/c 382/01 számú állásfoglalásában

[a továbbiakban: állásfoglalás] az érdekházasságok kiszűrésére és megállapítására adott iránymutatásokra figyelemmel azt állapította meg, hogy a családi kapcsolatra a felperes csupán a tartózkodási jog megszerzése érdekében hivatkozott. Mindezekre tekintettel az alperes a 2016. június 10-én kelt 106-Tk-15817/6/2016. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felülvizsgálat szempontjából lényeges kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [4] A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt, amelyben arra hivatkozott, hogy a hatóság a tényállást nem tisztázta és tévesen mérlegelte a körülményeket. Állította, hogy a családi kapcsolat, életközösség fennáll a házastársával, ténylegesen a feleségével él a bejelentett lakóhelyén.
- [5] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet és annak a felülvizsgálat szempontjából lényeges indokolása

- [6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét nem találta megalapozottnak. Rámutatott, hogy az Szmtv. 14.§ (2) bekezdése értelmében, az állásfoglalás iránymutatására is figyelemmel, amennyiben több körülmény arra utal, hogy a családi kapcsolatot a tartózkodási jog megszerzése érdekében létesítették, a hatóságnak vizsgálnia kell a családi kapcsolat, a házastársi együttélés, életközösség tényleges fennállását. Az alapos gyanú a perbeli esetben fennállt, mert a felperes a helyszíni szemléken tapasztaltak szerint nem élt a feleségével közös lakásban, életközösségben, nem volt köztük szoros érzelmi, gazdasági, lelki, fizikai kapcsolat. A felperes ténylegesen, életvitelszerűen egy másik lakásban, egy vietnámi állampolgárral élt együtt, egy életközösségben.
- [7] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes megalapozott és törvényes határozatot hozott, ezért ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [8] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését és a keresetének helyt adó határozat hozatalát. Álláspontja szerint a jogerős ítélet megsértette a közigazgatási hatóság eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50.§ (1) bekezdését, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339.§ (1)

bekezdését a 195.§ (7) bekezdésére és az 1/2011.(V.9.) KK véleményre is figyelemmel. Előadta, hogy a bíróság törvénysértően járt el, a bizonyítékokat, így a házassági anyakönyvi kivonat közokirat jellegét, bizonyító erejét nem vette kellőképpen figyelembe az alperes által elkövetett jogsértések megállapításához. Mivel a felperes a családi jogállás fennállását igazolta, a házasság létét annak ellenkezője bizonyításáig valónak kell tekinteni. Állította, hogy a személyes meghallgatások során releváns kérdésekben azonosan nyilatkoztak, csak néhány, nem releváns kérdésben volt ellentétes nyilatkozatuk. A helyszíni szemlék - állítása szerint - az együttélésüket, életközösségük fennállását bizonyították. Az alperes a mérlegelési jogkörében hozott határozata meghozatalakor a Pp. 339/B.§-át megsértve járt el. Az alperes a mérlegelési jogkörben hozott határozatát nem valósághű tényállásra alapozta, és téves mérlegeléssel hozta meg a határozatát, ezt a jogszabálysértő határozatot a bíróság törvénysértően tekintette megalapozott és törvényes határozatnak. Az általa bizonyított jogszabálysértések az ügy érdemére kihatottak, ezért a bíróság nem hozhatott volna a keresetét elutasító döntést.

- [9] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Utalt arra, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a felperes nem bizonyította a házassági életközösség fennállását. Utalt arra is, hogy a felperes állításával ellentétben az együttélés sem volt bizonyított.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [10] A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan.
- [11] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272.§ (2) bekezdése és 275.§ (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban konkrétan megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül.
- [12] A Kúria a következőkre kíván rámutatni: Mind az elsőfokú bíróság által felhívott állásfoglalás, mind az Európai Unió Bizottsága 2014. évi Közleménye [COM/2014/0604] az uniós állampolgárok és a harmadik országbeli állampolgárok közötti az érdekházasságok elleni küzdelemhez nyújt iránymutatást. Az érdekházasság-gyanús esetekben a hatóság bizonyítást folytathat le és megítélheti, értékelheti az általa feltárt körülmények alapján a házasság jellegét.
- [13] Mindebből következően helytállóan jutott mind az alperes, mind az elsőfokú bíróság arra a megállapításra, hogy amennyiben a családi kapcsolat igazolása ellenére kétség, alapos gyanú áll fenn, hogy a családi kapcsolatot csak a tartózkodási jog megszerzése érdekében létesítették, a hatóságnak joga van vizsgálni a családi kapcsolat tényleges fennállását, ennek keretében helyszíni ellenőrzést,

meghallgatást folytathat le. A hatóságnak a bizonyítékok között értékelnie kell azt a tényt, hogy a felperes nem élt együtt, egy lakásban, életközösségben a házastársával, mely tényt a perben nem sikerült cáfolni. A bizonyítási teherrel összefüggésben hangsúlyozni kell, hogy a kérelmező köteles együttműködni a hatósággal, és a kérelmezőnek kell szolgáltatnia a kérelme alátámasztására szolgáló, szükséges bizonyítékokat, mert a kérelmező érdekében áll, hogy a hatóság a kérelmében foglaltaknak eleget tegyen. A bizonyítékok értékelése körében a hatóságnak nemcsak a családi kapcsolat, életközösség igazolását kell értékelnie, - és erre alapozva önmagában alanyi jogon a tartózkodási kártya kiállítása nem kérhető -, hanem a hatóságnak vizsgálni kell azt is, hogy a magyar állampolgár házastársra tekintettel kért tartózkodási kártya kiállításának a feltételei fennállnak-e, a felperes ténylegesen a házastársával él-e együtt, életközösségben, nemcsak a joggal visszaélve kíván tartózkodási kártyát szerezni, a joggal visszaélve kívánja-e - a családi kapcsolat létesítését felhasználva - a tartózkodási kártyára való jogosultságát megteremteni. A hatóságnak valamennyi bizonyítékot értékelnie kell és a szabad bizonyítás elvéből következően bármilyen bizonyítási eszközt igénybe vehet a tényállás teljes körű tisztázásához, a felmerült alapos gyanú megerősítéséhez vagy eloszlatásához. A hatóság a felperest és a házastársát is meghallgatta, a meghallgatások során a lényeges kérdésekben történt azonos nyilatkozatok ellenére a helyszíni szemlék nem igazolták, hogy a felperes a házastársával él együtt, és csak összeveszés miatt ideiglenesen költözött volna el a feleségétől, a bejelentett lakhelyéről. Mindezekre figyelemmel a hatóság az alapos gyanúra alapítottan helytállóan rendelte el a bizonyítási eljárást, a felperesnek a házastársával semmilyen konkrét, személyes, érzelmi kapcsolata nincs, a felperes a családi kapcsolat létesítését, a házasságkötést csak eszközként használta a tartózkodási kártya kiállítása iránti kérelme megalapozásához. Mindebből következően az Szmtv. 14.§ (2) bekezdésében foglaltak fennálltak, és ennek jogkövetkezményeként az Szmtv. 15.§ (1), (3) és (4) bekezdéseiben foglalt országelhagyási kötelezettséget is jogszerűen írták elő. A hatóság nem sértette meg a Ket. 50.§ (1) bekezdésében foglalt kötelezettségét és a jogsértés hiányát az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, melynek következményeként a keresetet jogszerűen utasította el, mivel a bizonyítékok megfelelő értékelésével eljárása megfelelt a Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglalt követelménynek. Jelen ügyben a hatóság nem mérlegelési jogkörben hozott döntést, hanem a rendelkezésre álló bizonyítékokat értékelve (mérlegelve) állapította meg a releváns tényeket, így határozata és a bíróság döntése sem sérthette a Pp. 339/B.§-át.

[14] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [15] A sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, valamint a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39.§ (3) bekezdés d) pontja és 50.§ (1) bekezdés szerint kiszámított felülvizsgálati illeték viselésére a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése értelmében.

Budapest, 2018. március 28.

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Márton Gizella s.k.
előadó bíró, Dr. Rothermel Erika s.k. bíró**